

проблесна красота нетленна,
огрела нов път на света, —
нима отровата студена
можа да стигне Мисжлта?
Нима тжлпата от фарисеи —
слепци с угаснали очи,
убиха светлата идея,
и трепетните ѝ лъчи
не се разлеха от Голгота
над всеки дом и всеки друм,
издигнали се над живота
с крилата на божествен ум?

И днес, когато необятна
по блесък, мощ и красота,
тя грей в сиянието златно
над трепетната ни мечта —
мечта да видим всички братя
изтржгнати от нищета,
вий пак зове те тжмнината
в жестока битва с Мисжлта! . .

Кове те тежките окови
на немощния си закон,
гответе хладните отрови
и пламжците на Нерон! . .
Какво сте вие, сенки бледи,
безумни рожби на нощта?
Над пировите ви победи
стоим с усмивка на уста.
Над всека бездна и верига
свободна мисжлта лети